

Nekoja sedla su približno simetrijski građena, a posjeduju položitije deblje sjeveroistočno i vrlo strmo tanje jugozapadno krilo, kojega često uslijed premaknuća posvema nestane.

Na južnoj strani Mosora je odnošaj između geologijskog sastava i lica površine osobito očevidan : antiklinale čine obično visine, a sinklinale doline.

Tektonski možemo na Mosor planini razlikovati jednu prigorsku zonu gorskih kosa i jednu visokogorsku zonu.

Zoni prigorskih kosa pripadaju slijedeći položiti povori bora :

a) Poljička bora, koja je strma sa jezgrom od rudistnog vapnenca.

b) Sridivička bora, kao i prijašnja.

c) Brišinska bora ona se lznimice ne prikazuje kao gorska kosa, nego se prostire uz jugozapadni obronak doline Brišine. U njenoj osi nastupa samo pločasti vapnenac sa kremenom.

d) Gradačka bora proteže se kosom Gradac duž južnog obronka Makirine, a sastoji od eocenskih gromača i pločastih vapnenaca.

e) Studenička bora ; malena bora na sjeveroistoku Gradca, a sastoji od foraminifernog vapnenca.

f) Makirinačka bora počimlje na jugoistoku pri svršetku prijašnje i sastavlja Makirina kosu, koja pretežno sastoji od eocenskih gromača i kršnika.

Tektonske sinklinale između ovih antiklinala ispunjene su eocenskim vapnencima i flišom, te odgovaraju dolinama tekućica (na pr. između poljičke i sridivičke bore teče Žrnovnica) ili gorskim obroncima.

Pristup k visokom dijelu Mosora nije jednoličan, nego sastoji od triju stepenica (podova), a možemo četiri tektonske zone razlučiti :

1. Fleksuru (prijevoj naslaga) kod Sv. Kuzma ; strmi obronak između donje i srednje stepenice Mosora.

2. Dolomitni prodor kod Zagrađa ; ovaj se proteže srednjom stepenicom i visokom dolinom od Zagrađa, koja je sjeverozapadni nastavak ove stepenice.

3. Fleksuru od Poličina ; strmina između srednje i gornje stepenice Mosora i ova sama.

4. Mosorsku boru, koja odgovara bilu Mosor planine.